

UIMAHALLISSA Se on aina viikon kohokohta se kun menen pojan kanssa uimahalliin. Ukko pääsee miesten saunaan heittää löylyä kuin isot äijät käy täyttämässä sankon kuin aikamiehet rupattelee eläkeläissetien kanssa. Pukuhuoneessa juodaan limpparit avataan karkkiaski aina niitä puuhapetenamuja. Nämä ovat niitä elämän parhaita hetkiä niin minä ajattelen ääneen poika toistaa sen kuin papukaija. Ehkä hän sen muistaa joskus parinkymmenen vuoden päästä – muistaa ja ymmärtää. □ VAKIOKESKUSTELU Rakastatko sinä minua? No, olenhan minä sinuun tottunut ja oppinut sinua sietämään. Rakastatko sinä minua? No, kyllähän minä sinusta välitän ja kai tykkäänkin. Niin mutta rakastatko sinä minua? No, kai minä omalla tavallani. Rakastatko, rakastatko, rakastatko? No, onhan se jo kerran papin edessä sanottu, mitä tuota enää toistamaan. Vaimo vain hymyilee itsekseen kyllä hän kuitenkin tietää vastauksen että minä ainakin vähän tai ehkä aika paljonkin. Heikkona hetkenäni jopa lausun sen ääneen. □ TÄSSÄ IÄSSÄ Liian iso sotku siinä olisi hoidettavana monta sydänsurua edessä jos tässä niin kuin vielä erottaisiin. Siinä on jo kylliksi syytä pysyä yhdessä kun ei jaks enää erota tässä iässä. □ ITSESTÄÄNSELVYYS Onko se muka loukkaavaa ja mielen kylmyyttä se kun toista alkaa pitää täytenä itsestäänselvyytenä. Sehän on vain suuri luottamuksen osoitus että hänen olemassaoloonsa luotan, vaikka mitä muutoin tapahtuisi. □ KAPINALLINEN Aamulla ennen töihin lähtöä hän toi minulle puhtaana silitetyn kauluspaidan käski heittämään likaisen paidan pyykkikoriin. Kovan taistelun jälkeen toteutin hänen vaatimuksensa mutta kun hän katsoi toiseen suuntaan, kaivoin sen hielle haisevan paidan esille laitoin hienon paidan vaivihkaa vaatekaappiin ja sen kahvin- ja ruuantahraisen takaisin ylleni. Sitten livahdin salamana autoa käynnistämään niin kuin suurempikin konna. Enkö oollutkin kova jätkä uskalsin uhmata vaimon käskyä vastaan. □ ONNELLISET Jonakin vapaana lauantaipäivänä koko koti hiljenee poika rakentelee junarataansa keskittyneenä ja totisena sitten piirtelee raapustaa numeroita ja venäjän sanoja paperille. Vaimo maalaa taulua hyräilee vanhaa laulua välillä hörppää kahvia antautuu täysillä uuteen luomukseensa. Minä työstän ruutupaperivihkoon novellia kynä sauhtuen muniä ajatuksissani raapien. Kuinka onnellisia olemmekaan jokaisella on oma intohimon kohteensa. Lohi uunissa miltei palaa piloille; niin täysillä antaudumme harrasteisiimme. □ JOULUVIERAS Tuli vieras monen kuukauden tauon jälkeen ja vielä ihan jouluksi vietti kanssamme vuoden vaihtumisenkin. Pelattiin perinteisiä lautapelejä syötiin hyvin käytiin kirkossa pitkällä kävelyillä. Pitkästä aikaa kaikki näytti olevan hänellä kunnossa ne tulevaisuuden suuntaviivatkin. Loppiaisen jälkeen tulivat kertomaan uutisen jouluvieraamme oli muuttunut enkeliksi. □ MYYTTI Rakas ihminen poistui keskuudestamme kirjoitin muistokirjoituksen sydänverellä tietenkin. Tarjosin tunnettuun sanomalehteen eivät huolineet vainajan pitäisi olla maakunnallisesti laajasti tunnettu henkilö ei siis voida julkaista ottivat vain osaa ja toivottelivat jaksamista. Tyrkytin tekstiä muihinkin lehtiin vastaus oli aina suurin piirtein sama. Nyt se on sitten käytännössäkin nähty ja koettu: arvojärjestyksessä olemme vielä kuoltuammekin. Tasa-arvo – pelkkä myytti vain. □ LÄHEISEN MENTYÄ Läheisen mentyä maailma vain jatkaa menoaan niin kuin mitään ikävää ei olisi tapahtunutkaan. Ne hyvinäkin pidetyt ystävät kummallisesti vain katoavat jonnekin pakollisten muodollisuuksien jälkeen. Eihän kukaan terve ihminen tahdo sotkeutua mihinkään ikävään juttuun kun on ne omat työkiireet ja elatuksen murheet ulkomaanmatkat ja muut harrasteet yhtä yksilöä ei kauan muisteta. Mutta jos nyt rehellisiä ollaan, sellainen kai sitä on ollut usein itsekkin. □ PÄÄSIÄINEN Pääsiäisenä vanhempi poika kävi kylässä kun syömään olimme menossa, pikku-ukko aloitti sen vakiotemppuilunsa pukeutumisen kanssa. Kokeilin vanhaa kikkaa jos et tottele, soitan poliisille se vie sinut vankilaan, jos et nyt usko minua. Isoveli kai muisti menneet ajat oli heti juonessa mukana kaivoi kännykän esille uhkaukseksi. Se keino teps: pieni äijä

pukeutui alta aikayksikön. Vähänkös olimme ovelia me vanhemmat ukot. □ **KALARETKI** Kävin pojan kanssa ongella muutamia ahvenia saatiin yksi oikein isokin särkiä myös. Mummo pyöritteli ahvenet suolassa ja jauhossa paistoi voissa pannulla. Varmaan iso elämys se oli kaupunkilaispojalle eikä maksanut kuin onkilaitteen verran. Kissakin sai osansa: särjet ja perkeet. □ **ADVENTTIPÄIVÄ** Ensimmäisenä adventtipäivänä pieni mies herää ennen meitä jotta pääsee avaamaan toisen luukun joulukalenterista avaa sitten äidinkin kalenterin kantaa suklaanapin hänelle sänkyyn. Elämän onni kiireetön aamu maahan satanut paksu lumipeite. Aina sitä pitää yhtä paljon ihastella keittiön ikkunasta kun pimeä syksy kääntyy joulun odotukseksi vähän lapsi kai olen vieläkin ja tunteellinen. □ **SATOI ENSI LUMEN** Satoi ensi lumen sitä mentiin ihastelemaan Karhulaan asti ensin käytiin hautausmaalla pyhiinvaellusreitillä sitten vain käveltiin. Selvitin pojalle, että tuossa vesitornin juurella sinun isoveljesikin aikoinaan leikki siinä sienipuistossa veli sinulla vielä on. Ukko teki maahan enkelin makasi lumessa heilutteli käsiään ja jalkojaan. Näkeekö sisko nyt taivaassa tämän toisen enkelin? Kyllä näkee tietenkin näkee niin vakuuttelimme. Mitä muutakaan siihen olisi voinut sanoa? □ **RANKAISU** Se kaikki alkoi muutaman listan kiinnittämisestä. Minä tietenkin vänkäsin vastaan siirsin aina vain tuonnemmaksi ja emäntä vain jankutti ja jankutti vinkui ja vinkui kuukaudesta toiseen. Lopulta poltin päreeni totaalisesti hermostuin karjuin kuin jalopeura uhkailin ties mitä. Menetin ääneni pariaksi päiväksi; kai se sitten oli Herran rankaisu minulle. □ **SOVINTO** Kunnon riidan jälkeen kovan henkien taiston jälkeen silloin se tuntuu aina paremmalta varsinkin, jos vielä mykkäkouluakin on pidetty muutama päivä. Kymmenen vuotta nuoremmaksi mieheksi silloin aina muutun kun se hetki koittaa. Niin mikäkö? No iltateen juominen tietenkin.